

Ласселсъ, която е легка, весела и твърдѣ умна особа. Тя ми разказа за неудобствата въ първо врѣме на прѣбиванието тука: по новитѣ улици не можало никакъ да се ходи; като вървишь, изгубвашъ си обувката; въ пайтона забатачвашъ въ кала, както това е било въ врѣме на г-жа де-Севиньи. Добритѣ калдърѣмени камъни, които стрували много скъпо, биле натуряни съ голѣма прѣдпазливостъ; но послѣ растопяването на снѣга прѣзъ пролѣтѣта тѣ изчезнали: погълнала ги разкалената глина. Водитѣ прѣпълняли пштитата. Но, сега всичко е подобро. — Обществото въ София е твърдѣ любезно, тъй като въ него господствова голѣма непринужденность. Виждатъ се твърдѣ често, почти всѣкий день.

Ловчиитѣ и любителитѣ да се лъзгатъ на конки могатъ да бждатъ щастливи тука. Гонението мечки по Витоша и Балкана прѣдставлява ловчийство, което нѣма подобие.

Добъръ обѣдъ тука йоще мжно може да има човѣкъ. Нѣй добъръ се приготвя у френския посланикъ; но за нещастие, готварката му, родомъ белгийка, отсѣгствовала; тя се лѣчила въ Карлсбадъ. Това възбуждало печаль у всички любители да поядатъ.

Г-жа Ласселсъ много ми хвалила българитѣ. Тѣ сж трезви, честни, много трудолюбиви и твърдѣ слушливи; отъ тѣхъ ще излѣзе нация съ благонадѣждни качества.

Хлѣба се продава отъ 20 до 30 ст. килограмма; месото отъ 1 левъ до 1 левъ и 25 ст.; кокошка отъ 60 стотинки до 1 левъ и 50 стотинки.

Ний разгледвахме илюстрированната книга на Каница за България. Каницъ е прѣминалъ страната по всевъзможни посоки, и, както казватъ, впечатлѣнията и описанията му сж много вѣрни.

— Г. г. Геровъ, Балабановъ, Сарафовъ и Помяновъ направиха въ моя честь обѣдъ на Бали-Ефенди. Гостинницата е добръ расположена между върби и тополи, на брѣга на рѣката, която тече отъ Витоша. Азъ се възползовахъ и тука отъ случая, за да защита сжщитѣ онѣзи мнѣния, които изказахъ и въ Бѣлградъ. Споредъ моето мнѣние, трѣбва да се поощряватъ